

Jordi Casañas

La virtud del no-res (fotografies)

Event horizon, 2019, 27,31 x 38,81 cm, 5 ex.

21 de novembre de 2019 – 1 de febrer de 2020

Mentre llegia els diaris íntims de Kierkegaard, a **Jordi Casañas** se li va acudir el títol d'una de les seves últimes fotografies. Era la fotografia d'un cartell blanc enganxat a una paret. Les úniques protagonistes de la imatge eren les arrugues que s'havien fet a l'enganxar-lo. El títol, que se li va aparèixer com una revelació, va ser *La virtud del no-res*. Probablement, en **Jordi Casañas**, nihilista i escèptic per naturalesa, va trobar més d'un punt de coincidència entre els pensaments de Kierkegaard i els seus. De la mateixa manera que li deuria passar quan va llegir Cioran, un autor que el va marcar profundament. Les fotografies que formen part d'aquesta exposició, parlen, sense cap mena de dubte, de l'alienació que generen les ciutats, de l'avorriment existencial, de l'absurd de l'existència humana, de la inutilitat d'emprendre qualsevol empresa i de l'agonia de viure. Transmeten l'angoixa vital que produeix la consciència de la finitud i de la mort. El sense sentit de que tot comença i acaba seguint el cercle infinit de la cinta Moebius. El no-res esdevé el destí final dels seus raonaments, la única conclusió vàlida. Potser, i seguint els principis religiosos i filosòfics de Kierkegaard, ens podríem acostar al concepte

La virtud del no-res, 2019, 60 x 42 cm, ed. 50 ex.

budista de *sunyata*, que comporta, a més, el significat de *buit*. Un buit, un espai del no-res, al que s'arriba a través d'un estat meditatiu que condueix a la comprensió de la veritat última o a la connexió de l'experiència interna amb la realitat exterior.

Les fotografies de **Jordi Casañas**, provenen del distanciament crític generat per la seva manera de veure el món. Tot i amb això, sovint ens ensenyen una realitat que, en la seva finitud,

també pot ser poètica. Segons les seves pròpies paraules, es tracta de l'esperança que sempre li queda a tot escèptic. I com a escèptic, instal·lat a més en el dubte constant, deixa que el seu sentit de l'humor àcid sigui el catalitzador d'allò que vol expressar. L'etapa narrativa de les seves fotografies anteriors ha quedat enrere, i la presència humana pràcticament ha desaparegut. Confessa que els éssers humans no li interessien com a tema fotogràfic, i que per això, abans sempre els retratava d'esquena. En les seves fotografies recents, el relat i l'anècdota han estat substituïts per la transcendència. Potser això es així perquè els seus referents no provenen estrictament del món de la fotografia, sinó de la pintura, la filosofia i el cinema. El seus plantejaments són formalment pictòrics i conceptualment abstractes, però segueix el mètode de treball de sempre: **Casañas** afirma que Antonioni i la seva pel·lícula *Blow up* continuen estant allà. Com li passa al protagonista de la pel·lícula, que

Moebius, 2018, 97,46 x 66,38 cm, ed. 3 ex.

descobreix un assassinat editant unes fotografies fetes en un parc, **Jordi Casañas** sovint descobreix el tema en el moment de l'edició. Detalls, que, al fer la fotografia passen desapercebuts, poden esdevenir protagonistes.

Jordi Casañas (Barcelona, 1969), a qui, per tot el que hem exposat, no li agrada que el defineixin com a *street photographer*, va fer la seva primera exposició individual a Can Felipa l'any 2007, i des d'aleshores ha mostrat el seu treball en diverses exposicions individuals i col·lectives. L'any 2016 va ser seleccionat finalista del premi de fotografia de la revista LensCulture.

L'exposició estarà oberta fins l'1 de febrer de 2020. Per a més informació, contactar amb la galeria: info@elquadernrobot.com – 93 368 36 72

el quadern robot, còrsega, 267, principal 2 b, 08008 barcelona, elquadernrobot.com

